

Slovo života

október 2026

„Cudzinca nebudeš napádať a utláčať, veď sami ste boli cudzincami v egyptskej krajine!“ (Ex 22, 21)

Slovo života na tento mesiac je z *Knihy Exodus*, ktorá opisuje čoraz zúfalejšiu situáciu Izraelitov v Egypte. Utláčaní a zotročení volajú k nebu o pomoc. Ich volanie sa dostalo k Božiemu srdcu, Boh sa rozhodol zasiahnuť a vybral si za svojho posla Mojžiša. Po vyslobodení nasledoval obrad, ktorý spečatil zmluvu medzi Bohom a Izraelom. Dokument, ktorý odráža tento vzťah, je tzv. „Kniha Zmluvy“¹, ktorú všetok ľud prijal², jej najznámejšou časťou je Desatoro prikázaní. K nim sú pridané ďalšie predpisy a zákony rôzneho druhu, ktoré všetky nadväzujú na mimoriadnu udalosť vyslobodenia. Citát na tento mesiac pochádza práve z tohto dedičstva pravidiel života a správania.

„Cudzinca nebudeš napádať a utláčať, veď sami ste boli cudzincami v egyptskej krajine!“

Cudzinec sa zaraďuje medzi tie kategórie ľudí, ktoré Boh uprednostňuje a chráni, pretože spolu s chudobnými, sirotami a vdovami patrí medzi najzraniteľnejších. Motiváciou tohto predpisu je predovšetkým oživenie spomienky na to, čo prežili v egyptskom otroctve. Mocný Boží zásah z *Knihy Exodus* sa v Starom zákone neustále spomína. Je to udalosť, ktorú si ľud musí vždy pripomínať ako niečo, čo sa rôznymi spôsobmi opakuje v každej generácii. Dôrazne to podčiarkuje veta z Origenových poznámok ku *Knihe Exodus*: „Kto utláča cudzinca, ukazuje, že ešte neopustil Egypt.“³

Toto prikázanie sa odvoláva aj na empatiu: vžiť sa do situácie druhých pomáha pochopiť ich a zistiť, čo potrebujú. Ten, kto prešiel ťažkou skúsenosťou, by sa mal ľahšie dokázať vžiť do bolesti druhých. V Starom zákone však nejde len o ľudskú skúsenosť. Práve Boh ako prvý dal príklad toho, čo znamená vžiť sa do situácie druhých.

„Cudzinca nebudeš napádať a utláčať, veď sami ste boli cudzincami v egyptskej krajine!“

Ako môžeme uvádzať toto slovo života do praxe? Mohlo by nám pomôcť položiť si niekoľko otázok: Zažil som niekedy, že som bol cudzinec? Cítil som sa neprijatý, nevítaný, nepochopený, ako keby som niekam nepatril? Čo som si z týchto situácií odniesol? Kto je

pre mňa cudzinec? Kto je cudzinec pre Boha? Ako ho môžem prijať bez výhrad, presne tak, ako to robí Pán s nami? Môžem urobiť niečo konkrétne?

Chiara Lubichová píše: „Boh nerobí medzi ľuďmi rozdiely, ako by sme si teda mohli neosvojiť myšlienku všeobecného bratstva? Ako deti toho istého Otca si môžeme uvedomiť, že sme bratmi a sestrami každého muža a každej ženy, ku ktorým sa približujeme. Ak sme teda všetci bratia a sestry, musíme bez prestania milovať všetkých, počnúc tými, ktorí sa práve nachádzajú pri nás. Naša láska potom nebude platonická, abstraktná, ale konkrétna, založená na službe. Bude láskou schopnou vyjsť v ústrety druhému. Z začať dialóg, vžiť sa do jeho ťažkých situácií, prebrať na seba jeho bremená a starosti, až do tej miery, že sa druhý bude cítiť pochopený a prijatý vo svojej odlišnosti a slobodný vyjadriť všetko bohatstvo, ktoré je v ňom ukryté.“⁴

Maryam z Pakistanu nám porozprávala svoju skúsenosť.

„V kaviarni som videla, ako majiteľ odmietol podať čaj istej staršej panej. Mala som vo vrecku len pár rupií, no cítila som, že jej musím pomôcť. Zašla som za majiteľom a navrhla mu, že ten čaj zaplatím ja. Sprvu sa na mňa váhavo zahľadel. Potom, po krátkej pauze, sa usmial a povedal: „Nie, to by nebolo správne. Ak ty, ako zákazníčka, si ochotná dať z toho mála, čo máš, aby si sa o ňu postarala, o čo viac sa určitá štedrosť týka mňa ako majiteľa. Poskytnúť jej šálku čaju zadarmo je iste ľahšie pre mňa, než pre teba.“ Bola to silná skúsenosť. Snažila som sa prejať lásku najprv tej panej, potom majiteľovi a zažila som, ako jednoduché láskavé gesto môže otvoriť srdce iného človeka.“

Spracoval Augusto Parody Reyes
a tím Slova života.

1 Ex 20 – 23.

2 Porov. Ex 24.

3 Origenes, *Homiliae in Exodum* V, 5.

4 Chiara Lubichová, *Slovo života*, máj 2006, v *Parole di Vita*, red. Fabio Ciardi, (*Opere di Chiara Lubich* 5), Rím, Città Nuova, 2017, s. 780.